

mission

KÄRLEK-TRO-HOPP-FRÅN MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

MISSION 2015 NUMMER 3

Utjämningen *öppnar skoldörren*

▲ SÅ VÄLJS EN MISSIONÄR

▲ ETISKA GÅVOR LANSERAS

▲ DIAKONIN GROR I SENEGAL

Tf koordinatör för verksamhet bland studerande och vuxna, assistent för svensk service
Charlotte Steffansson, tfn 020 7127 282

Understödskoordinatör
Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Informatör
Joanna Lindén-Montes, tfn 020 7127 264

Koordinator för barn- och ungdomsverksamheten
Carre Lönnqvist, tfn 020 7127 263

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi

mission 156:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Observatoriegatan 18,
00140 Helsingfors. Postadress: PB 154,
00141 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 020 7127 282,
fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin
tfn 020 7127 265

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare:

Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X.

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 5 000 exemplar. Tidningen är tryckt på miljövänligt papper. Designkoncept: Antonomia Ab
Layout: Montes ANP
Tryck: Forsberg

För Gud finns inga gränser

”Varför ska man hjälpa människor i u-länderna när vi också har det svårt?”

Den frågan ställs ofta, och den har funnits med under hela Finska Missionssällskapets historia. Nu när det är dåliga tider dyker den upp med ny kraft. De som talar om att hjälpa dem som lider nöd i u-länderna stämplas ofta som idealister.

Också hos oss finns fattiga. Men jämfört med tredje världen är vi ändå i genomsnitt rika som troll. Det som för oss är relativt små summor kan göra under någon annanstans.

Att vi tänker först på oss själva och våra närmaste – familjen, släkten, klanen – är väl naturligt. Men den kristna etiken går betydligt längre. Kristus har ju gjort oss alla till bröder. Varje människa är min nästa. ”Det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman” (Luk 4:27). Dessa Jesu ord gjorde åhörarna arga. Men Jesus höll fast vid dem. Gud har skapat alla människor, oberoende av var de bor. För honom finns inga gränser.

Finland tog emot krishjälp efter kriget. Men det nämner man helst inte. Däremot vill man strypa hjälpverksamheten i fattiga länder. Där anser jag att logiken haltar. Å ena sidan ska man ”hjälpa människorna i deras hemländer”, å andra sidan vill man stoppa just den verksamheten, vilket ökar människors behov att flytta utomlands.

Under dåliga tider är människorna ofta arga och frustrerade. Det är mänskligt. Farligt blir det först när man börjar utnämna minoriteter och annorlunda människor till syndabockar och skyller samhällsproblemen på dem. Som om flyktingarna och de fattiga var skyldiga till allt ont i världen, samtidigt som de rika blir rikare.

Vi kan inte rädda hela världen. Men det kräver ingen heller. Bara vi kommer ihåg att alla människor i världen är människor som vi. Och att vi förvaltar vårt pund rätt. ”Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.”

Detta var mina sista hälsningar denna gång. Från och med augusti är Marika Björkgren-Thylin tillbaka som chef på svenska sektionen.

Outi Laukkanen

Det här numret av Mission har förverkligats med hjälp av projektmedel från Utrikesministeriet. Åsikterna i tidningen representerar inte nödvändigtvis ministeriets officiella linje.

>> Vill du stöda utgivningen av Tidningen Mission? I mitten av den här tidningen finns ett bankgiro för frivilliga inbetalningar. Tack för ditt bidrag!

Glada barn på morgonandakt i dövskolan i Hosaina. Foto: Sari Lehtelä

➤ Skola - äntligen!

De dövas ställning är mycket svag i Etiopien - endast några procent av de döva i Etiopien har möjlighet att gå i skola. Dövskolan i Hosaina kan ta emot 200 elever tack vare Finska Missionssällskapets stöd. Barnen mår bra och utvecklas.

- Jesus visade att också de som diskrimineras är värdefulla i Guds ögon. Vi ska följa hans exempel, säger biskop Björn Vikström, Utjämningens beskyddare.

>> Utjämningskampanjen hjälper funktionshindrade barn i olika u-länder att få tillgång till utbildning och leva ett gott liv. Läs mera på sidorna 7-11.

"Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig."

Matteus 25:40

4 Nystart för diakonin
i Senegal. Anna Tikum är spindeln i nätet. Läs mera om familjens uppdrag!

8 Abdulgafar Wabel
var nära döden som liten då hans pappa försökte dränka honom. Nu går han i dövskola och ger första hjälp.

12 Nu lanseras
våra etiska gåvor.
Bekanta dig med urvalet!

14 Hjälpen når fram –
läs om resultaten i Tanzania, Etiopien och Nepal.

17 På missionsuppdrag?
Vi berättar hur rekryteringen går till.

22 Nepal återhämtar sig.
Läs mera om nuläget.

Diakonin groor i Senegal

Missionärerna Bertrand och Anna Tikum tillsammans med barnen Nicole och Ronya. Foto: Joanna Lindén-Montes

"Det är otroligt fint att se hur stort intresset är för Senegal."

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

På vardagsrumsgolvet ligger ett par öppna kappsäckar fulla med kläder. En hög svenskspråkiga barnböcker och en Barnens Bibel väntar på att bli nerpackade. Vi befinner oss hemma hos Anna Tikums föräldrar, dagen före familjens returresa till Senegal.

- Våra plagg var nästan utslitna när vi kom hem. Det har gått två år sedan vi var på besök i Finland. Och i Fatick där vi bor shopper man ju inte; kläder sys upp hos skraddare. Nu har vi skaffat en del nytt, säger Anna med ett skratt.

Anna och Bertrand Tikum har besökt sina understödsförsamlingar under sommaren.

- Det är otroligt fint att se hur stort intresset är för Senegal. Och tänk, en del av dem som varit med och bett för missionen i Senegal när verksamheten inleddes, är med och ber än idag! Förbönerna bär oss när vi möter motgångar och faror, till exempel i trafiken eller när barnen varit sjuka.

I skrivande stund funderar Anna och Bertrand på vad Finlands nedskärningar i utvecklingsbiståndet leder till för de fattiga i Senegal. Samtidigt förundrar sig Anna över de beslut som Finlands regering gjort.

- Varför kan vi inte fortsätta hjälpa dem som är i nöd? Tänk om alla de som varit med om att fatta beslutet skulle ha vistats i ett u-land! Hur skulle de ha tänkt då? Jag tror knappast att de skulle ha agerat på samma sätt om de med egna ögon sett hur stora behoven är i världen.

NYSTART FÖR DIAKONIN

Anna har varit sysselsatt med ett stort projekt sedan början av förra året. Hon har arbetat med en kartläggning av diakonin i Senegals lutherska kyrka. Tillsammans med sin senegalesiska kollega **Mame Coumba Faye** har hon rest runt i kyrkans 14 församlingar. De har lyssnat på vad prästerna, de älds-

te, kvinnorna och ungdomarna har för visioner.

- Det är viktigt att redan i planeringsskedet lyssna på dem som jobbar och lever med Senegals fattiga och utstötta. Missionens uppgift är ju i första hand att se var behoven finns och möta den lokala kyrkan. Det är inte vår uppgift att komma utifrån och säga hur saker och ting ska skötas.

Anna berättar att många präster säger att diakonin slumrar, trots att hjälpbehoven är stora.

- Speciellt kvinnorna är i stort behov av stöd. De är ofta ansvariga för alla sysslor hemma och försörjer samtidigt familjen och brukar jorden. Också föräldralösa och funktionshindrade är sårbara, de bär på en dubbel börda.

- Diakonin har mattats av eftersom det har saknats kunnig personal som kunnat engagera sig i verksamheten. Men det finns en fin grund som Finska Missionssällskapets missionärer varit med om att bygga upp under åren. Många av dem som nåddes av kyrkans diakoni för några årtionden sedan hjälper idag genom att själva vara med och bygga upp kyrkans hjälparbete. Det är fint och uppmuntrande att se.

Vid årsskiftet är det meningen att kartläggningen av diakonin ska vara färdig och att man då ska ha en klarare bild av utvecklingsmöjligheterna. Målet är att Senegals lutherska kyrka ska bli bättre på att hjälpa de mest utsatta.

- Kyrkan behöver ännu mycket stöd för att så småningom själv kunna ta över hela ansvaret för sin diakoni. Som Finska Missionssällskapets missionär kan jag finnas med och hjälpa att utforma och genomföra planerna för en mer fungerande diakoni. Jag hoppas att Mame Coumba ska finnas med i bilden länge, så att arbetet blir hållbart.

Parets flickor, Ronya och Nicole, springer glatt omkring i lägenheten. Åren i Senegal har bjudit på en mångspråkig och mångkulturell uppväxt.

Ronya har börjat i förskola, som i Senegal startar när barnen är tre år gamla.

- I förskolan talar barnen förutom franska också serere och wolof, som är två lokala språk. Från tidigare kan Ronya svenska, engelska och serere eftersom dessa språk talas hemma. Men nu gäller det att också lära sig franska och wolof!

ANSVAR FÖR KYRKANS RESURSER

Bertrand Tikum har jobbat med att utveckla kyrkans ekonomi de senaste åren.

- Kyrkan har möjligheter att bli allt mera självförsörjande. Man driver bland annat ett gästhem som ger inkomster. Jag hjälper och vägleder så att allt ska fungera på rätt sätt. Jag är också med i projektrapporteringen och uppföljningen av pengarna. Alla resurser som Senegals lutherska kyrka får från utlandet kommer genom kyrkans ekonomiavdelning där jag arbetar. Finska Missionssällskapet är den största understödjaren.

Annas kollega Mame Coumba Faye.
Foto: Anna Tikum

Bertrand berättar att kyrkan alltid varit en brobyggare mellan kristna och muslimer i Senegal. Det råder fred mellan religionerna.

- Många pastorer utbildar sig i religionsdialog och det märks i samhället. När jag var med och rekryterade personal för kyrkans utvecklingsprojekt var det många muslimer som ansökte och ville jobba för kyrkan.

SEMESTER I KAMERUN

Familjen Tikum har hunnit besöka Bertrands hemort i Kamerun två gånger.

- Mina föräldrar mår bra. Jag har fyra syskon i Kamerun. Vi var där på julen och bygger just nu ett litet gästhus som vi kan bo i när vi besöker släkten.

Tillbaka i vardagen väntar en arbetsdiger höst. Anna väntar ivrigt på de nya uppgifterna.

- Arbetet ligger nära mitt hjärta - jag arbetade ju länge inom diakonin i Åbo. När jag tar mig an nya utmaningar i Senegal upplever jag ofta att vägen har blivit beredd för mig. Det är nog tack vare förbönerna. Jag är så tacksam för dem. Fortsätt be!

Kyrkans präster på diakoniseminarium. Foto: Anna Tikum

"Fortsätt be! Vägen har blivit beredd för mig"

FAMILJEN TIKUM

- Anna Tikum (tidigare Vikström) är född 1974 i Sibbo. Hon tillbringade sina första år i Tanzania. Bertrand Tikum är född 1978 i Bamenda, Kamerun.
- Anna och Bertrand Tikum började jobba som missionärer i Senegal år 2011. Parets döttrar, Nicole och Ronya är idag 2,5 respektive 4 år gamla.
- Anna är diakon och behörig religionslärare. Hon arbetar med att utveckla diakoniarbetet inom Senegals lutherska kyrka. Bertrand är ekonom och verkar som ekonomisk rådgivare för lutherska kyrkan och dess biståndsprojekt.
- Senegals lutherska kyrka utgör en liten minoritet i ett muslimskt land. Kyrkan har cirka sextusen medlemmar. Verksamheten leds från Fatick och församlingarna finns utspridda i hela landet.
- Finska Missionssällskapet har sänt missionärer till Senegal sedan 1974. Sällskapet stöder utvecklingen av kyrkans självförvaltning, socialarbete och diakoni, utvecklingssamarbete, samt förkunnelse och församlingsarbete. Sällskapet driver också fadderverksamhet i landet.

Foton: Joanna Lindén-Montes och Anna Tikum

Tikumns arbete stöds av Åbo svenska, Malax, Korsnäs, Kvevlax, Borgå domkyrkoförsamling och av Ekenäsnejdens svenska församling.

UTJÄMNING

Dövskolan

*– ett paradys för
lärare och elever*

I VÄRLDEN FINNS DET 90-150 MILJONER

BARN MED FUNKTIONSHINDER. AV DEM GÅR
ENDAST **2-3%** I SKOLA

Utjämningen hjälper funktionshindrade barn i olika u-länder att få tillgång till utbildning och leva ett gott liv.

TEXT OCH FOTO: SARI LEHTELÄ, FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS MISSIONÄR I ETIOPIEN

– Det här är paradiset för en lärare, säger Finska Missionssällskapets utsända Heidi Majuri som är lärare på dövskolan i Hosaina i Etiopien.

Då man går runt på skolområdet är det lätt att förstå vad hon pratar om. Eleverna ser ivriga och koncentrerade ut. Till och med tonåringarna studerar flitigt.

Dövskolan i Hosaina, som finns i mellersta Etiopien, har cirka 200 elever och 24 lärare. Heidi är den enda utländska läraren. Eleverna bor på internat och sköter tillsammans om skolan. De diskar, städar sina rum och klassrum. De äldre lär de yngre. De äldre eleverna delar också ut maten och övervakar ordningen i matsalen. Tre gånger i veckan hjälps alla åt att städa skolområdet.

– Eleverna uppför sig bra, mobbning finns inte och bestraffningar behövs inte, säger Majuri.

TECKENSPRÅK FRÅN FÖRSTA KLASS

För de döva barnens föräldrar är det en omtumlande upplevelse att se att deras döva barn redan på första

klass lär sig tala teckenspråk. Teckenspråket förändrar barnens liv totalt. Från att ha varit blyga och isolerade blir de småningom pigga elever med sunda självförtroenden.

– Då barnen först kommer hit är knytnävarna deras enda sätt att kommunicera. Första hösten slåss de ännu, men vid jul tar de till teckenspråket, berättar Majuri.

Att se barnen utvecklas innebär en stor lättnad för föräldrarna. På landsbygden i Etiopien är det ännu vanligt att man tror att ett handikapp är något sorts straff för föräldrarnas synder eller att "det onda ögat" orsakat handikappet. Dövskolan försöker få människorna att lämna detta vidskepliga tankesätt bakom sig.

Heidi Majuri menar att ett starkt självförtroende är det bästa ett barn kan få med sig från skolan.

– På lördagarna ordnar de äldre eleverna på eget initiativ bibelundervisning för de yngre, fast de skulle kunna ägna tiden åt att till exempel spela fotboll. Detta förundras jag alltid över, säger Heidi.

DEN UTSTÖTTA POJKEN HJÄLPER NU MÄNNISKORNA I HEMBYN
– I skolan har jag fått lära mig både teoretiska och prak-

Föreskolebarn som lärt sig teckenspråk.

tiska kunskaper. Jag har också fått växa i tron, berättar 20-åriga **Abdulgafar Wabel** (på bilden till vänster) som går på åttonde klass.

Han började skolan som 10-åring. Abdulgafars föräldrar är muslimer och det har inte varit lätt för dem att acceptera att deras son blivit kristen.

Han kom till tro redan innan han kom till skolan, via en kristen grupp för döva. Abdulgafar är glad över sin tro och över den trygga plats som skolan utgör. Förra våren gick han i skriftskola under ledning av de dövas egen präst, **Baheru Tamirun**.

När Abdulgafar var liten försökte hans pappa dränka honom i en närliggande flod.

En av kvinnorna i byn hörde pojkens skrik och drog upp honom ur vattnet. Föräldrarna trodde att de inte kunde skicka sin son till skolan och att han bara dög till att vakta getterna.

Idag är Abdulgafar uppskattad i sin hemby tack vare de första hjälp-kunskaper han lärt sig i skolan.

– Då jag är hemma på skolloven kommer byborna och frågar mig om råd angående små krämpor de har. Som

tack erbjuder de mig pengar, men jag säger att jag vill hjälpa dem eftersom jag är kristen och jag vill leva som Jesus lärde. Abdulgafars dröm är att utbilda sig till läkare och evangelist.

SKOLANS SJÄLVFÖRSÖRJNINGSGRAD VÄXER

Enligt dövskolans rektor, **Tadesse Gainor**, är ekonomin skolans största utmaning. På grund av ökad inflation stiger priserna. I skolan använder man varje dag hundra kilo teff-mjöl som man bakar injera-bröd av. Priset på teff har nästan fördubblats på några år.

– Glädjande nog står skolan själv för en femtedel av verksamhetsutgifterna. Skolan har en verkstad där eleverna tillverkar möbler och metallarbeten som vi säljer. Skolan har också den enda brädsågen på hela området. Vi odlar också råg till försäljning.

Dövskolan i Hosaina grundades för drygt 32 år sedan. Finska Missionssällskapet har understött skolan ända sedan starten. Elevernas skolgång stöds av finländska faddrar. Skolan, som ägs av den etiopiska Mekane Yesus kyrkan, är en modellskola för hela landet.

Meselch Dagne undervisar i skolans femte klass.

HUNDRATALS LÄRARE HAR LÄRT SIG TECKENSPRÅK

De dövas ställning är mycket svag i Etiopien - endast några procent av de döva i Etiopien har möjlighet att gå i skola. Dövskolan i Hosaina kan bara ta in en del av de elever som söker dit.

Finska Missionssällskapets missionärer **Mirja Himanen** och **Mekonnen Mulat** har i årtionden jobbat med att förbättra ställningen för döva i Etiopien. Under de senaste tio åren har de koncentrerat sig på att utbilda lärare så att döva barn i olika delar av landet ska få undervisning på teckenspråk.

De har utbildat hundratals lärare som i sin tur grundat 366 skolklasser för döva runtom i landet. Tusentals döva barn har kunnat gå i skola. Dessutom har det finsk-etiopiska paret gjort undervisningsmaterial, utvecklat undervisningsmetoderna och hjälpt många dövföreningar på olika sätt. Detta arbete har även fått stöd av finska staten. Att få gå i skola är för de döva nyckeln till ett jämställt och gott liv.

- När samhället ser hur de döva klarar sig bra i skolan, förändras attityderna. Döva har fått det bättre ställt och idag kan de även studera på universitet, konstaterar en nöjd Mekonnen Mulat.

Mekonnen Mulat, Mirja Himanen tillsammans med lärare och tidigare rektor Asmelash Ogbamikael.

I VÄRLDEN FINNS DET CIRKA
1 MILJARD
MÄNNISKOR MED FUNKTIONSHINDER
80 PROCENT
AV DEM BOR I U-LÄNDERNA.

TEXT OCH FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Biskop **Björn Vikström** är Utjämningens beskyddare åren 2014-2015. De insamlade medlen användas till att hjälpa funktionshindrade i olika u-länder.

- I utvecklingsländer där alla barns överlevnad inte kan tas för självklar, ligger det nära till hands att funktionshindrade barn mera betraktas som en börda och ett straff än som en gåva. Därför behöver budskapet om att alla människor är älskade av Gud åtföljas av konkret hjälp åt familjerna, så att de kan ta hand om alla sina barn, säger biskop Björn Vikström.

Finska Missionssällskapet stöder funktionshindrade barn genom utbildning. Målet är att de ska kunna utveckla sina talanger och skaffa sig ett yrke. Ett barn som får utbildning inser också sitt värde och får gott självförtroende.

- Jesus visade att också de som diskrimineras är vär-

defulla i Guds ögon. Vi ska följa hans exempel, säger biskop Björn Vikström.

I många länder där Finska Missionssällskapet verkar är kyrkan en föregångare i sociala frågor och för de funktionshindrades talan och säkrar deras rätt till utbildning. När kyrkan visar vägen, följer förhoppningsvis staten efter.

- Också vi i Finland borde diskutera mera om de funktionshindrades situation. Hos oss är utbildningsmöjligheterna för funktionshindrade bättre, men det finns mycket att förbättra när det gäller sysselsättningsmöjligheterna: trots utbildning har de svårt att få jobb. Precis som i många andra frågor finns det i princip en vilja att alla, även de funktionshindrade, skall behandlas lika och rättvist – men i praktiken är tröskeln tyvärr hög att göra verklighet av våra uttalade ideal och värderingar.

VARJE CENT ÄR ETT STEG NÄRMARE SKOLAN

Finska Missionssällskapet hjälper genom att:

- söka upp funktionshindrade som lever undangömda på landsbygden
- utbilda speciallärare
- upplysa föräldrar om vikten av skolgång och rätt vård
- stöda produktion av läromaterial
- betala skolavgifter och stöda familjerna
- påverka undervisningsmyndigheterna

DELTA I UTJÄMNINGEN

Gör en inbetalning till FI38 8000 1400 1611 30. Märk inbetalningen UTJ2015 eller besök www.utjamning.fi
Tack för din gåva!

Etisk Gåva

Bland de nya etiska gåvorna finns till exempel en moderskapsförpackning som hjälper mammor och nyfödda i Nepal. Gåvan kostar 30 euro.

Sprid glädje i alla riktningar - ge en etisk gåva

Födelsedag eller examensfest på kommande? Finska Missionssällskapets nya nätbutik erbjuder etiska gåvor i många olika prisklasser.

- Nu lanserar vi tjänsten "Etiska Gåvor" på svenska, ett enkelt och roligt sätt att sprida glädje. När du ger en etisk gåva till din vän sprids glädjen också till din nästa i ett annat land, berättar understödskoordinatör **Britt-Helen Lindman**.

Tidigare har Finska Missionssällskapet erbjudit så kallade "bokett-kort" att gratulera med då någon fyller år. Givarna har gett bland annat bokpaket, skoluniformer och lamm. Etiska gåvor-korten ersätter nu de gamla boketterna.

De etiska gåvorna ger en bild av det mångsidiga arbete som Finska Missionssällskapet utför.

- Gåvorna och deras priser är exempel på verkliga behov och kostnader på fältet. Kostnaderna kan dock variera från land till land. Den summa man donerar genom att köpa en etisk gåva styrs vidare till motsvarande typ av arbete. Finska Missionssällskapet jobbar tillförlitligt och professionellt och ser till att pengarna når fram, säger Lindman.

SÅ HÄR GER DU EN ETISK GÅVA:

Gör beställningen på nätbutiken www.etiskgåva.fi

Du kan också beställa korten och medföljande faktura genom att ringa (020 7127 266) eller skicka e-post till Finska Missionssällskapet,

fms@finskamissionssallskapet.fi

I nätbutiken kan du välja mellan följande sätt att gratulera:

- Kortet postas direkt hem till personen du vill uppvakta
- Kortet sänds digitalt per e-post till den som uppvakts
- Kortet postas hem till dig så att du kan skriva en egen personlig hälsning på kortet och ge det direkt till personen du vill uppvakta.

Några prisexempel:

- Trädplanta, 5 euro
- Bibeln på eget modersmål, 15 euro
- En moderskapsförpackning, 30 euro
- Identitesbevis, 42 euro
- Yrkesutbildning, 50 euro

MODERSKAPSFÖRPACKNINGAR HJÄLPER MAMMOR I NEPAL

På landsbygden är det ännu vanligt att mammorna föder hemma. Ensidig kost och dålig hygien orsakar sjukdomar och många barn är undernärda. Tack vare stöd från Finska Missionssällskapet har samarbetet mellan nepalesiska staten och Chapagaun hälso-central förbättrats.

Tillsammans försöker hjälparbetarna locka mammor att föda på sjukhus. En belöning på 10 euro utlovas åt dem som under graviditeten regelbundet kommer på mödrarådgivning och föder på sjukhus. Man jobbar även för att förbättra hygien och kunskapen om näring och hälsovård. Dessutom kan mammorna få lite babykläder och andra tillbehör.

Bebisarnas vikt och längd kontrolleras också och mammorna får ett vaccinationskort som uppdateras efterhand.

Moderskapsförpackningen i Nepal innehåller således både vaccineringar, mödrarådgivning och info om hur man förbättrar näring, hälsa och hygien.

Etisk Gåva

Lycka är plantering av en trädplanta!

Att plantera ett träd är en god ekologisk gärning! Det hjälper både miljö och människor, eftersom fruktträdets skörd ger familjer både mat och möjlighet till inkomst. Plantering av träd är också ett sätt att bekämpa den ökenspridning som orsakas av klimatförändringar. Den gåva du fått stödjer Finska Missionssällskapets arbete inom hållbar utveckling.

Etisk Gåva

Lycka är Bibeln på eget modersmål!

Hela världen ska få möjlighet att på sitt eget språk läsa om Guds kärlek i Bibeln. Den gåva du fått stöder det församlingsarbete som utförs av Finska Missionssällskapet.

Etisk Gåva

Lycka är ett yrke!

En yrkesutbildning ger fattiga människor i utvecklingsländer nycklar till en bättre framtid. Den gåva du fått stöder Finska Missionssällskapets arbete inom hållbar utveckling.

Etisk Gåva

Lycka är ett identitetsbevis!

Att ha ett identitetsbevis är en mänsklig rättighet. Identitetsbeviset gör det möjligt för barn att gå i skolan och få hälsovård, för vuxna att rösta och för de äldre att få pension. Den gåva du fått hjälper Finska Missionssällskapet att skaffa medborgarliga rättigheter åt diskriminerade människor.

Biståndet ger hållbara resultat

En miljon människor berörs av Finska Missionssällskapets utvecklingsamarbete. Arbetet ger mätbara resultat i 16 länder. Här ger vi några exempel på hur vi tillsammans förbättrar situationen för funktionshindrade i Etiopien, Tanzania och Nepal.

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

ETIOPIEN: 7 000 BARN HAR FÅTT DÖVUNDERVISNING

Arbetet för funktionshindrades väl i Etiopien fick nyligen beröm då ekonomie doktor **Ritva Reinikka** gjorde en utredning om biståndets effektivitet.

- Dövskolan i Etiopien är en prestation, säger hon (läs mera om skolan på sidorna 7-10).

Finska Missionssällskapet har utvecklat dövundervisningen i Etiopien i mer än 30 år. Över 7 000 döva barn har fått sina rättigheter till utbildning tryggade på olika håll i landet. Mer än 800 lärare har tränats i dövundervisning.

NORDÖSTRA TANZANIA: HÄLFTEN AV ALLA FUNKTIONSHINDRADE BARN GÅR I SKOLA

Finska Missionssällskapet är en av de största kyrkliga aktörerna i världen inom handikapparbete. I Tanzania har arbetet för de funktionshindrades rättigheter rotat sig i skolorna och i samhället.

I områdena Lushoto och Mkinga har 500 funktionshindrade barn och unga fått viktiga stödjänster, medicin, terapi och specialundervisning. Just nu får nästan hälften av alla funktionshindrade barn i skolåldern utbildning i området, vilket är betydande med tanke på att bara två procent av alla funktionshindrade barn i världen går i skola.

NEPAL: BÄTTRE ATTITYDER OCH NYA YRKESMÖJLIGHETER

- Speciellt de blindas och dövas situation har blivit mycket bättre i Nepal. Staten har utbildat hundratals nya lärare för dövundervisningen och diskrimineringen har minskat i arbetslivet. De funktionshindrade är själva med och driver sina intressen och har stärkt sin position som medborgare, säger **Prakash Dhakal** som koordinerar Finska Missionssällskapets arbete bland funktionshindrade i landet.

Finska Missionssällskapet hjälper funktionshindrade barn och unga i isolerade byar med utbildning och sysselsättning. 23-åriga **Bahadu Nepali** bor i en fattig dalitby och har fått getter att föda upp. Hans pappa säger att han har ändrat inställning till sin pojke. "Nu först ser jag att min son är värdefull. Jag har lärt mig att också barn med funktionshinder kan lära sig saker", utbrister han.

BILDER:

1. Mirja Himanen undervisar den etiopiska förskoleeleven Betlehem Mesfin framför en spegel. Himanen har arbetat som speciallärare bland döva i närmare 30 år. Foto: Sari Lehtelä

2. Utbildning skapar jämlikhet. I nordöstra Tanzania går nästan 50 procent av alla funktionshindrade barn i skola. Foto: Laura Meriläinen

3. Buddhilal Nepali (till vänster) gläds över sin funktionshindrade son, 23-åriga Yam Bahadur (i mitten). "Vi är glada över getterna som Yam fått och nu sköter om. De ger familjen inkomster", säger Sansari Devi, mamma i familjen. Foto: Joanna Lindén-Montes

FINLAND KAPAR BISTÅNDET

– FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET DRABBAS

Finland skär drastiskt i anslagen för utvecklingsbistånd inkommande år. För Finska Missionssällskapets del betyder detta ett bortfall på 3,3 miljoner euro. I mitten av augusti meddelade sällskapet att nedskärningarna leder till samarbetsförhandlingar med en personalminskning på upp till 25 årsverken inom hela organisationen.

– Nedskärningarna i biståndsanslagen gör stor skada på både utvecklingsamarbetet och medborgarorganisationernas verksamhet, säger verksamhetsledare Seppo Rissanen.

Läs mera på www.finskamissionssallskapet.fi ->

Aktuellt

GLÄDJE, FRED OCH RÄTTVISA

I det normala veckoprogrammet i så gott som varje församling inom den Tanzaniska lutherska kyrkan ingår en samling man kallar förbön. Församlingen kallar sina medlemmar att be för sin hemstad eller by, och man bjuder in människor att bära fram sina med- och motgångar inför Gud.

I läroplanen för söndagsskolan i Etiopiens Mekane Yesus-kyrka ingår undervisning i miljövard. Man vill betona att till den kristnas ansvar hör att förvalta Guds skapelse väl.

De kristna i Nepal ser det som en naturlig del av lärjungaskapet att arbeta mot diskriminering av kastlösa. Alla är vi skapade till Guds avbild och därför är diskriminering synd.

Detta är bara tre exempel på hur livet i den världsvida kyrkan ser ut. Inom Finska Missionssällskapet har vi försökt formulera erfarenheterna vi möter i vår kommande strategi och i ett dokument där vi ger uttryck för de teologiska grunderna för vårt arbete. Visionen i vår strategi är att budskapet om Guds kärlek förverkligas i hela världen i glädje, fred och rättvisa. Orden är lyfta ur Paulus brev till Romarna, där han beskriver Guds rike som rättfär-

dighet, fred och glädje i den Heliga Anden.

I det teologiska dokumentet, som vi som bäst översätter till svenska, försöker vi gräva djupare. Missionen har sin början i Guds kärlek, som syns i skapelsen, i försoningen och i Andens förnyande verk. Vi inspireras av Johannes 3:16, som börjar med orden: "Ty så älskade Gud världen...". Kyrkan har alltså inte hittat på missionen som en verksamhetspunkt i sina strategier. Kyrkan är ett redskap i Guds mission till alla människor och till hela skapelsen.

I dokumentet lyfter vi fram vad vi lärt oss under våra 156 verksamhetsår. Som exemplen i början visar, är missionen holistisk. Gud skapade hela människan och hela världen. Därför har vi ett budskap till hela människan, som andlig, psykologisk och fysisk varelse. Vi har också lärt oss att människan alltid är en del av sitt samhälle och lever i växelverkan med miljön.

Missionen är kontextuell. Den mänskliga kulturen utformas i växelverkan. Att ordet blev kött betyder att det också idag måste uttryckas i olika kulturella språk. Det betyder också att varje kultur har nå-

got som den kan berika vårt kristna språk med.

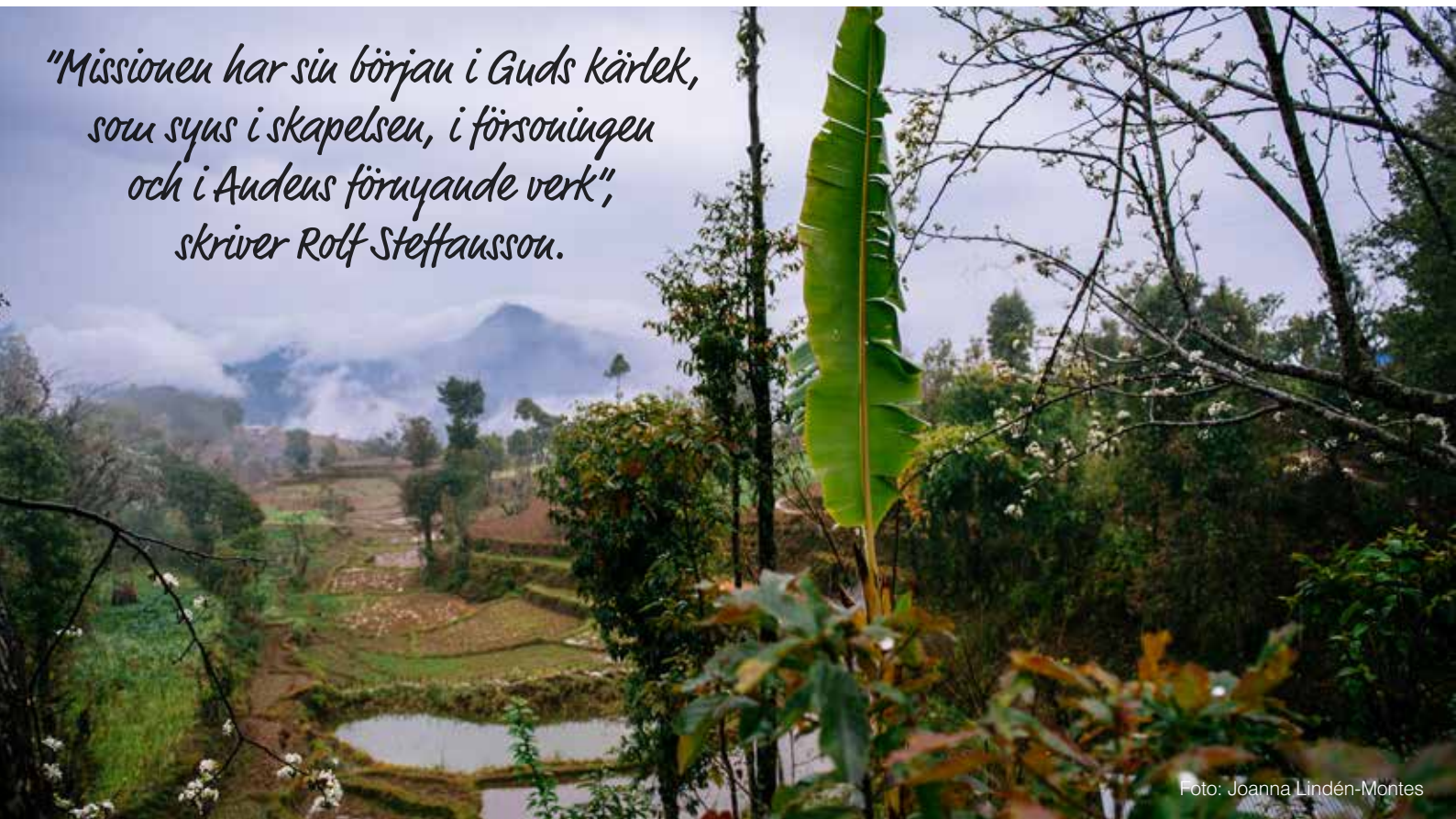
Alla kulturella uttryck är dock inte uppbyggliga. I alla kulturer, också i de västliga, finns destruktiva mönster som förtrampar människovärdet. Vår kallelse är att tala profetiskt när vi ser krafter som förstör det liv Gud skapat oss till. Därför har människovärde och mänskliga rättigheter med rätta lyfts upp i diskussionen kring mission.

Den insikt som talat starkast till oss är att Guds mission börjar bland de marginaliserade. Budskapet om Kristi kors visar hur förändringen börjar "utanför staden". Det är fascinerande hur snabbt detta budskap spred sig till hela världen och gav människor hopp och kärlek.

Vi vill lyfta fram Finska Missionssällskapets specialuppgift: att med denna världs utstötta vittna om Kristus som finns mitt ibland oss, och vars ansikte vi ser speglat i de allra fattigastes ansikten. Vi vill redan här och nu förebåda det rike som skall komma.

Rolf Steffansson
Direktör för utrikesarbetet

"Missionen har sin början i Guds kärlek, som syns i skapelsen, i försoningen och i Andens förnyande verk", skriver Rolf Steffansson.

Här välsignas bland andra Anna Lena-Särs till missionsuppdrag. Foto: Joanna Lindén-Montes

VÄGEN TILL ETT MISSIONSUPPDRAG UTOMLANDS

Finska Missionssällskapet får ofta frågor kring hur man blir missionär. Här svarar rekryteringskoordinator Raila Mantere, på några av de vanligaste frågorna.

TEXT: BRITT-HELEN LINDMAN

Om man upplever att man har en kallelse att bli missionär, hur ska man då göra?

– Då kan man följa med våra rekryteringsannonser på webben och fundera på om man passar för de jobben med tanke på ens utbildning och arbetserfarenhet. Man får också gärna ringa oss och fråga mer om jobben.

Vilka typer av jobb brukar vara lediga?

– Tidigare gick det till så att människor sökte till oss och sen försökte vi hitta lämpliga jobb åt dem i något land. Nuförtiden är det våra samarbetsparter i olika länder som meddelar oss vilken typ av hjälp de

behöver.

– Våra utländska samarbetsparter har utvecklats mycket under de senaste årtiondena och många av dem har idag egna anställda som är mycket kunniga. De missionärer som vi skickar ut har därför ofta som uppgift att utbilda lokalt anställda. Eftersom våra systerkyrkor har eget kunnigt folk skickar vi idag sällan ut till exempel sjukskötare för ett vanligt jobb på ett sjukhus. Istället sänder vi missionärer för att vidareutbilda lokala sjukskötare. Missionärens uppgift är att göra sig själv överflödig.

Några länders myndigheter kräver också nuförtiden att utländska arbetare som kommer till landet ska ha magisterutbildning.

Raila Mantere välkomnar ansökningar till utlandsuppdragen. Foto: Jarmo Kulonen

Hur många missionärer har Finska Missionssällskapet ute idag?

– För tillfället har vi cirka 130 missionärer i tjänst. Antalet varierar beroende på hur många missionärer som är i Finland på hemmaperiod. Men antalet missionärer är inte ett mått på hur bra arbete vi gör, det viktigaste är att vi har rätt människa på rätt plats.

– Tidigare hade vi också missionärer vars jobb idag kan skötas från Finland via internet, till exempel ekonomiansvariga. Tidigare hade vi också missionärer som fungerade som lärare åt missionärernas barn. Idag går barnen för det i mesta i internationella skolor.

Vem väljer ni till tjänsterna?

– Utbildning och arbetserfarenhet är viktigt. Har man utlandserfarenhet från sitt eget yrke är det naturligtvis ett stort plus. Goda kunskaper i engelska och i vissa fall franska eller spanska behövs också. På fältet får man sen lära sig det lokala språket.

– Till varje tjänst väljer vi några som vi intervjuar och låter genomgå en lämplighetsprövning. Den berättar en del om sökandes samarbetsfärdigheter, motivation och växelverkan med andra. Sen behövs också ett läkarintyg innan man åker iväg. Har man till exempel astma behöver en läkare bedöma om man kan jobba i ett visst klimat.

– I huvudsak sänder vi medlemmar av evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, men det händer också att personer från till exempel frikyrkor söker till oss.

Hur många ansökningar får ni då till en viss tjänst?

– Det varierar mycket. Allt från 1 till 50! Dessutom får vi varje vecka öppna ansökningar, som vi sen beaktar då vi rekryterar till en tjänst. Många är alltså intresserade av våra jobb och det är förstås glädjande. Finska Missionssällskapet är känd som en organisation som gör ett gott arbete och har rykte om sig att vara en bra arbetsgivare. Vi ser till att missionären har tillgång till hälsovård på fältet, vi sköter hyror, ordnar barnens skolgång etc.

Om man sökt, men inte blir vald, har man då ingen kallelse att bli missionär?

– Har man inte fått jobbet, har man inte varit lämplig för just det jobbet eller också har någon annan haft bättre utbildning eller arbetserfarenhet. Då kan man söka på nytt en annan gång. Det finns de som sökt flera gånger innan de blivit valda. Under tiden man är här i Finland skaffar man sig hela tiden mera arbetserfarenhet, vilket alltid är till nytta då man är ut på fältet.

Hurudana löner har en missionär?

– Vi har förstås inte möjlighet att konkurrera med många andra arbetsgivare angående lönerna, men många upplever att arbetet som missionär är så meningsfullt att lönen inte är det viktigaste. Lönen är ändå sådan att man kan leva på den. Blir lönen alltför låg, blir missionären inte långvarig på fältet och vi behöver missionärer som kan förbinda sig till ett långvarigt arbete.

Är det annat som är viktigt då man funderar på att bli missionär?

– Det är nog viktigt att man är beredd att följa de riktlinjer för jobbet som sällskapet gjort upp tillsammans med den lokala samarbetsparten. Det är långsiktiga planer som ska gynna den lokala kyrkan och då bör missionären följa de riktlinjerna.

– Meningen är inte att förverkliga alla sina egna idéer som missionär, utan att vara en resurs för invånarna och kyrkan i landet. Man blir ingen hjälte som räddar stora folkmassor utan man deltar i det vardagliga arbetet sida vid sida med lokala anställda och frivilliga medarbetare.

– Ibland kan det också vara svårt för oss västerlänningar att ha tålamod då arbetet går långsamt framåt, men arbetet behöver kanske gå långsamt för att man ska kunna ändra på tusen år gamla traditioner. Om arbetet blir bra förändrat på gräsrotsnivå, så finns resultatet också kvar efter att missionären har rest hem.

>> Följ med lediga tjänster på www.suomenlahetysseura.fi/rekry

Mikaela Steffansson åkte på missionspraktik.
Foto: Joanna Lindén-Montes

”Missionären bidrar med sin kompetens”

När Mikaela Steffansson åkte på missionspraktik till Tanzania (se nästa uppslag) väcktes många nya tankar kring missionärens roll.

Hon deltog bland annat i en workshop om jämställdhet, ledd av tanzaniska sakkunniga, en man och en kvinna.

– Jag insåg att undervisningen får en helt annan tyngd då det är lokala experter som undervisar. Endast de har full insikt i hur könsrollerna fungerar och kan angripa problemen i samhället. En av missionärens viktigaste bidrag är att utbilda lokala sakkunniga, som i sin tur anpassar kunskapen enligt den lokala kulturen. De kan sedan undervisa sina egna landsmän.

– Samma tankar väcktes då jag besökte en skola för funktionshindrade barn. Visst är det fantastiskt att få krama barnen och leka med dem, men det kan faktiskt vilken tanzanier som helst göra.

– Om man däremot jobbat med funktionshindrade i Finland, som till exempel missionär **Kirsi Salo** gjort, kan stora förändringar ske. Efter att Kirsi jobbat en period på skolan har den tanzaniska kyrkan nu kallat henne att leda arbetet bland funktionshindrade i hela landet. Kirsi för kunskapen vidare, den sprids som ringar på vattnet i de olika församlingarna.

HANDARBETE OCH ENGAGEMANG

Ett varmt tack till alla som skickat värmande sockor och babykoltar till Finska Missionssällskapet! Plaggen har sänts vidare till Nepal, Etiopien, Estland och Ryssland och delas ut allteftersom det finns behov. Behövs det något speciellt framöver eller är lagren fulla?

Maria Westerling, koordinator för det kyrkliga arbetet och informatör i Nepal, säger att plaggen kommer att värma många nyfödda under de kommande vintermånaderna.

– Det finns ett stort intresse i Finland att sticka och hjälpa – vi har fått så många plagg som resenärer hämtat med sig att våra lager för tillfället är fulla. Vi tackar för alla plagg; babykoltar och babymössor kommer verkligen till användning i Nepal under de kalla vintermånaderna.

Maria säger att det inte lönar sig att posta plagg till Nepal.

– Det blir dyrt och så tillkommer tullavgifter. Men om ni råkar ha någon bekant som är på väg till Nepal och

har rum i sin kappsäck, får ni gärna skicka babykoltar, vi har stor användning för dem.

Maria påminner om att Finska Missionssällskapet vill bygga upp nepalesernas egen kapacitet till självhjälp.

– I flera projekt ingår kurser i olika färdigheter, till exempel handarbete. Det finns väldigt många som lärt sig sticka men på grund av bristande kunskaper i marknadsföring blir de stickade plaggen på lager. Vi arbetar enligt principen 'bättre ge ett met-spö än en fisk', som är grunden för en hållbar utveckling. Då undviker vi också beroendeförhållanden.

Maria tipsar om möjligheten att sälja handarbeten i Finland och sedan donera en summa till Nepal via Finska Missionssällskapet.

– Jag rekommenderar den här typen av hjälp. Din insats mångdubblas och går inte till spillo! Med de pengarna får till exempel flera barn tillgång till hälso- och sjukvård. Den som ger en gåva, utan att direkt få ett tack av

mottagaren, har ett stort hjärta.

Missionär **Christina Heikkilä**, koordinator för det kyrkliga arbetet i Ryssland och Estland, säger att lagren just nu är fulla också i Ryssland.

– Tack för all kärlek ni förmedlar via allt stickat! Det är många barn och även vuxna som blivit värmda av sockor, mössor och filtar som ni missionsvänner i Finland har skickat till oss. För tillfället har vi mycket i lager som kommer att delas ut nu under hösten. Vill man ändå stöda med någon form av konkret hjälp för till exempel skyddshemmet Dikoni i Viborg, kan man kontakta oss via e-post (christina.heikkila@felm.org) så vi kan svara på vad som för tillfället är aktuellt.

Britt-Helen Lindman, understödskoordinator vid Finska Missionssällskapet, hur är läget i Etiopien då?

– Ännu under detta år kan vi ta emot babykoltar till Etiopien. Hur det blir nästa år är ännu oklart.

NYTT I HÖST: välkommen på våra bruncher!

Den här hösten ordnar vi två bruncher med missionstema, i Helsingfors och Vasa. Välkommen med du som är intresserad av mission och globalt ansvar och vill träffa andra likasinnade.

Programmet inleds med andakt. Sedan bjuder vi på en sen frukost mot en frivillig avgift. Det finns tid för samvaro och samtal. Vi informerar också om hur du kan engagera dig för missionen både på hemmaplan och utomlands. Se händelsekalendern i slutet av tidningen!

Förra hösten ordnade vi den första missionsbrunchen med temat "Du kan påverka" i Helsingfors. Målgruppen var unga vuxna. Foto: Joanna Lindén-Montes

PROFIL:

Mikaela Steffansson, 25 år.
Bodde i Tanzania sammanlagt tio år
under perioden 1994-2006. Studerar
psykologi och teologi. Bosatt i
Helsingfors.
Intressen: Litteratur, körsång, löpning

Tre månader i Tanzania

våras gjorde Mikaela Steffansson en djupdykning i swahili, konsten att sammanställa en årsrapport och livet på landsbygden i Tanzania. Hon minns speciellt mötet med de funktionshindrade barnen i Lushoto. Läs mera om hennes praktik!

Varför åkte du till Tanzania?

– Jag gick Finska Missionssällskapets preliminärutbildning under mitt första studieår 2009 och visste redan då att jag ville utnyttja möjligheten att åka på praktik. Att det sedan blev Tanzania berodde delvis på att det fanns en ledig plats där, och delvis på att jag väldigt gärna ville pröva på att bo i min barndoms hemland som vuxen.

Vad gjorde du under praktiken?

– Jag arbetade med olika stöduppdrag vid Tanganyika Christian Refugee Service (TCRS) huvudkontor i Dar es Salaam. TCRS är en av Finska Missionssällskapets samarbetspartner. Jag fick bland annat vara med i utvärderingen av ett byutvecklingsprojekt, editera och layouta årsrapporten och delta i planeringen av olika projekt. Dessutom hann jag med fem kortare resor runt om i Tanzania, bland annat till Irente Rainbow School.

Lärde du dig något nytt om mission?

– Absolut! Jag fick uppleva hur vardagslivet kan se ut i ett utvecklingsland, på gott och ont. Jag fick mycket större insikt i hur utvecklingsarbete fungerar, och fick konkret se varför det är så viktigt att arbeta långsiktigt och hållbart.

Vad var det bästa med upplevelsen?

– Det var otroligt roligt att få öva upp min något rostiga swahili och märka att jag ännu känner mig som hemma i Tanzania. Speciellt fint var det att få åka ut i byarna och med egna ögon få se det utvecklingsarbete som Finska Missionssällskapet stöder. Så var det förstås också mycket skönt att få

tillbringa januari, februari och mars i lite varmare temperaturer!

Viken var den största utmaningen?

– Livet ensam i en storstad kunde kännas ganska begränsat, speciellt eftersom det var svårt att röra sig ensam efter att det blev mörkt på kvällen. Allt resande och packande tog på krafterna. Å andra sidan hann jag se massor under mina tre månader i landet!

Berätta om en resa som gjort intryck på dig!

– Jag fick åka upp till Usambara-bergen till den lilla byn Irente, för att besöka en skola för funktionshindrade barn som Finska Missionssällskapet stöder, Irente Rainbow School. Skolan har 36 elever, varav de flesta har autism eller något funktionshinder.

– Utöver den dagliga undervisningen driver skolan också ett så kallat Outreach Program. Redan från starten insåg man att många med specialbehov aldrig får möjlighet att börja i skola.

Personalen åker ut i byarna och söker upp barn med funktionshinder, utvärderar deras situation och ger stöd och information åt deras föräldrar. En stor del av arbetet handlar om att ändra attityderna ute i de 28 byarna man för tillfället arbetar i, bland annat genom att ordna biokvällar där man visar en kort dokumentär om funktionshinder och diskuterar den med byborna.

– Finska Missionssällskapet stöder också ett nyöppnat universitet som är inriktat på att utbilda speciallärare. Universitetet samarbetar med Rainbow School och ger lärarstuderande möjlighet att bekanta sig med arbetet i praktiken.

– Under mitt besök vid skolan fick jag besöka de olika klasserna, delta i lektionerna och besöka den lilla köks-

trädgård som de äldre eleverna tar hand om. Det märks på eleverna att de är trygga och nöjda i sin lilla skola där alla känner alla.

Vilket är ditt finaste minne?

– Ett av de finaste minnena från mitt besök vid skolan om inte från hela min praktikperiod i Tanzania var morgondakten jag fick vara med på. Barnen sjöng och tog i med allt vad de hade i en sång som även jag sjungit som liten. Det märktes att just denna sång var en stor favorit. Att få höra dessa barn som fått möta en massa motstånd och förakt sjunga så glatt och säkert om att just de är älskade av Gud är en upplevelse jag aldrig glömmer. Genom Utjämningskampanjen kan många fler barn få dela erfarenheten av att vara älskad och viktig. Texten gick:

Mungu ni pendo, apenda watu
Mungu ni pendo, anipenda
Sikilizeni, furaha yangu
Mungu ni pendo, anipenda

*Gud är kärlek, han älskar människorna
Gud är kärlek, han älskar mig
Lyssna till min glädje,
Gud är kärlek, han älskar mig*

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES OCH
MIKAELA STEFFANSSON

>> Vill du åka på praktik? Utbilda dig och hitta en plats via FELM Volunteer. Läs mera på www.finskamissionssallskapet.fi/utbildning

Mikaela Steffansson besökte Irente Rainbow School i Lushoto, Tanzania. I år firar skolan 10-årsjubileum. Här ger Ruth Simon i det uppsökande teamet terapiundervisning åt lilla Rachel och hennes mamma. Foto: Laura Meriläinen

Finska Missionssällskapet vill trygga barnens skolgång efter jordbävningarna i Nepal. Foto: Laura Meriläinen.

Gyan Maya Bishwokorma i länet Dhading tackar för katastrofhjälp. Nödhjälp delas ännu ut, eftersom det råder brist på mat och vatten i avlägsna byar. Finska Missionssällskapet deltar också i byggandet av hus så att människorna ska klara regnperioden.

Foto: Heikki Takko

30 000 NEPALESER HAR FÅTT KATASTROFHJÄLP

Sushila Pariyar tackar för katastrofhjälpen som nått hennes by i länet Sindhupalchowk. Hon är en av de 30 000 nepaleser som har fått hjälp av Finska Missionssällskapet efter jordbävningarna i april och maj.

”Jordbävningen var en skrämmande upplevelse för mig och min familj. Jag trodde att jag skulle dö. I vår by är det många hus som kollapsat och många av oss har mist allt vi ägde. Vi är omgivna av sorg och nöd. Tack för att ni kom.”

Finska Missionssällskapet samarbetar med en organisation som erbjuder psykiskt stöd för de värst drabbade: barn, kvinnor och funktionshindrade. Många lider av trauman efter jordbävningarna.

Nu pågår arbetet med att reparera och återuppföra byggnader i isolerade bergsbyar. Speciellt daliterna är i stort behov av hjälp, eftersom de är fattiga och inte har råd att bygga nya hus. I de län som ligger nära jordbävningens epicentrum ödelades upp till 80 procent av husen.

Vid sidan av katastrofarbetet fortsätter Finska Missionssällskapet det långsiktiga utvecklingssamarbetet för att trygga grundläggande utbildning, tillgång till mat, hälsovård och bättre daglig hygien för diskriminerade grupper.

- Under de kommande månaderna vill vi göra barnens skolgång tryggare, säkra tillgången till mat och vatten samt se till att människorna har tillräckligt skydd inför vintern, berättar Finska Missionssällskapets direktör för utrikesarbetet Rolf Steffansson.

HJÄLP BEHÖVS ÄNNU

Gör en inbetalning:

Stöd Finska Missionssällskapets katastroffond genom att göra en inbetalning till kontonummer FI60 8179 9710 0312 86 (BIC: DABAFIHH). Skriv **HJÄLP** i meddelandefältet.

VISSTE DU ATT?

- Finska Missionssällskapet har skickat 413 480 euro i nödhjälp till sina samarbetspartner i Nepal. Församlingar i Borgå stift och enskilda understödare i Svenskfinland bidrog med cirka 70 000 euro.
  - Hjälparbetet påbörjades genast efter jordbävningarna. De drabbade fick mat (ris, nudlar, salt, socker, matolja), tvål och tillbehör för vattenrengöring, tält och presenningar och filter. Det gavs också utsäde, jordbruksredskap och psykologiskt stöd.
  - Var fjärde invånare lever under fattigdomsgränsen i Nepal – ett av världens fattigaste länder.
  - Finska Missionssällskapet har arbetat i Nepal sedan år 1978. Sällskapets anställda fortsätter arbeta på området. Hjälparbetet görs i samarbete med lokala samarbetspartner och Lutherska världsförbundet.
- Tack till alla som donerat till katastroffonden!

Ny medarbetare på enheten för svensk service

Charlotte Steffansson kommer fram till årets slut att vikariera både som koordinatör för verksamheten bland studerande och vuxna samt som assistent för svensk service på Finska Missionssällskapet.

- Missionen har alltid legat mig varmt om hjärtat, inte minst på grund av min uppväxt som missionärsbarn i Tanzania där jag bodde i 10 års tid. Jag har senare också studerat utomlands i Edinburgh, och har en kandidatexamen i sociologi och magisterexamen i utvecklingsarbete med inriktning på Afrika. Efter många år utomlands försöker jag nu hitta min plats i Finland, och de senaste två åren har jag jobbat som informationssekreterare i Sibbo svenska församling. Jag ser mycket fram emot hösten och att tillsammans jobba för det goda budskapet!

Foto: Joanna Lindén-Montes

Kommande evenemang

12.9: Frimärks- och myntauktion vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18. Visning klockan 10, auktion klockan 11.

26.9: Utjämningsbrunch i Helsingfors för studerande och unga vuxna. Wredesalen i Finska Missionssällskapets verksamhetshus, Observatoriegatan 18, klockan 10.30. Anmälan senast 23.9 till charlotte.steffansson@finskamissionssallskapet.fi eller på Facebook-eventet, se Finska Missionssällskapets Facebook-sida.

3.10: Brunch i Vasa för studerande och unga vuxna. Lilla församlingssalen, Skolhusgatan 26, klockan 10. Medarrangör: Vasa svenska församling. Anmälan senast 30.9 till carre.lonnqvist@finskamissionssallskapet.fi eller på Facebook-eventet, se Finska Missionssällskapets Facebook-sida.

8.10: Sektionen för finlandssvensk ekumenik inom Ekumeniska rådet ordnar ett seminarium om Kyrkornas världsråds missionsdokument "Tillsammans för livet" i Åbo 8.10.2015 kl. 13-17 på Teologiska fakulteten, Åbo Akademi. Talarna är Rolf Steffansson (Finska Missionssällskapet), fader Mikael Sundqvist (ort), fader Anders Hamberg (kat), pastor Jani Edström (bapt), moderator Marika Björkgren-Thylin, Finska Missionssällskapet.

7.11: Missionsträff i Karleby för alla åldrar. Mikaelsalen i församlingshemmet, Västra Kyrkogatan 17, kl 14-16. Kaffe + aktuell missionsinfo om vad som händer inom missionen och hur just du kan engagera dig för missionen. Medarrangör: Karleby svenska församling. Med tanke på serveringen vill vi gärna ha din anmälan senast 5.11 till charlotte.steffansson@finskamissionssallskapet.fi, 020 7127 282.

4.12: De vackraste julsångerna i Missionskyrkan, klockan 18, Observatoriegatan 18. Präst Jessica Högnabba. Musik och andra medverkande: unga vuxna i Helsingforsregionen.

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta då Finska Missionssällskapet, tfn 020 7127 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i slutet av november, ska vara redaktionen till handa i slutet av oktober

FMS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till

tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

skriv MAJA i meddelanderutan

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton

Britt-Helen Lindman,

tfn 020-7127 266

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

ANDAKT PÅ VANDRING

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Sommaren håller på att övergå i höst på vår del av jorden, nätterna blir svalare, fåglarna tränar sig för sin resa söderut och hela naturen bereder sig för skördetid, för att sedan kunna gå i vila. Luften vi fyller våra lungor med är hög och ren. Och trots dåliga odds, med kyla och regn på försommaren får vi ändå fylla våra frysar med Guds gåvor; grönsaker, frukter, bär och svamp. Jag njuter av de sista dagarna av semestern och har under de senaste veckorna dröjt vid några små ord med enorm betydelse; förlåtelse, nåd, kärlek och vänskap.

I Psaltarpsalmen 116 kan vi läsa:

Jag älskar Herren ty han har hört min bön om förskoning. Han lyssnade till mig när jag ropade. Herre rädda mitt liv. Herren är nådig och rättfärdig, vår Gud är barmhärtig. Herren bevarar de oskyldiga, jag var hjälplös och han räddade mig.

Jag har målat en del under semestern, mest rött och blått. Den röda färgen har påmint mig om kärleken,

den kärlek Gud har visat oss genom Jesus Kristus, som tog på sig våra synder, våra brister och fel – utan motprestationer, helt av kärlek till oss människor. De röda bräderna som jag har målat har också påmint mig om vänskap, en annan dimension av kärleken – vänskap som för mig innebär både kära möten, återseenden, värme, tro och hopp, glädje och delande. Och så kärleken som växer, ju mer vi använder den – kärlek och omsorg om de som finns i vår omgivning, både de som är nära oss och de som bor långt borta från oss. Så den nymålade röda väggen påminner mig om livets stora gåva: att vi har ett uppdrag att ta hand om varandra, vi människor.

Och så den blå färgen, varje penseldrag jag tog var en påminnelse om nåden och förlåtelsen. De gamla fula bräderna blev som nya! Rena och fina! Så får vi också ta emot den förlåtelse som erbjuds oss. Vi suddar ut det fula, det smutsiga och blir renade

genom Guds son, Jesus Kristus. Det är förlåtelse och nåd; gratis! Att förlåta och själv kunna ta emot förlåtelse både Guds förlåtelse och medmänniskors förlåtelse. Ibland känns det som om hela livet är en balans mellan att få och ge förlåtelse.

Den blå färgen påminner också om evigheten, om himmel och hav, för vi är ju alla på vandring, och under vår vandring får vi lyssna in psalmistens ord ur den 23:e psalmen:

Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg.

Margareta Puiras
kaplan i Hangö svenska församling

"Herren är min herde, ingenting skall fattas mig"
Foto: Joanna Lindén-Montes